

er kommen i denne Adelslægts Hænder. Den Maade, hvorpaa adskillige af de nyere Adelslægter have erhvervet deres Formue, er jo ikke absolut ved Slid og Slæb og anstrengt legemligt eller aandeligt Arbejde, men de ere komne til den ad andre Veje. Deres Formue er gaaet ud af det danske Folks Eje og over i deres Eje, og naar der saa ikke er nogen Berettigelse for dem mere til at beholde det, finder jeg det fuldt klart og tydeligt, at Staten tager sine Ting igen. Med disse Ord skal jeg anbefale de af Mindretallet foreslaaede Ændringer.

K. Kristiansen: Der er jo ikke mange Uoverensstemmelser i Udvalget om de til denne Behandling foreslaaede Ændringer, og der er derfor kun foreslaaet enkelte Ændringer fra et Mindretals Side. Under Nr. 11 findes et Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og jeg have tiltrædt, medens det er stillet af Socialdemokraterne, og det gaar ud paa, at der i Fremtiden, ligesom før vi fik Jernbanelønningsloven for 3 Aar siden, skal ydes Husleje- og Opholdstillæg til de Funktionærer, der ere ansatte i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse ved Statsbanerne. Som det ærede Medlem (Harald Jensen), der nu satte sig, oplyste, har denne Sag nylig været til Forhandling her i Tinget, idet der var et Andragende fremme fra Hovedbestyrelsen for „Dansk Jernbaneforbund“ om, at der maatte blive givet disse Funktionærer et saadant Huslejetillæg.

Den Gang dette Andragende var til Behandling her i Salen, udtalte Ordføreren for Udvalget angaaende Andragender, det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), at der var noget i det, der blev fremført til Støtte for deres Andragende, at det var deres moralske Ret at faa disse Husleje-godtgørelser, og han oplyste ogsaa, at over Halvdelen af disse Funktionærer ikke havde faaet noget Lønningstillæg ved den ny Lønningslov, vi fik for 3 Aar siden; det var endogsaa saaledes, at de maatte have personligt Tillæg for at komme op paa de samme Lønninger, som de havde før den Tid. — Finansudvalget tilkendegav ogsaa sin Sympati for denne Sag ved enstemmigt at indstille dette Andragende til Ministerens Overvejelse, og Tinget tilkendegav sin Stilling til det samme Spørgsmaal ved enstemmig at vedtage denne Indstilling.

Men den ærede Ministers Udtalelse om den Sag ved Behandlingen af An-

dragenderne var jo ikke videre klar, han udtalte, at hans Stilling maatte gaa ud paa at værgе Rigsdagen mod den Ulejlighed, den maatte kunne faa ved, at en saadan Sag blev fremdragen her i Tinget saa kort Tid efter, at Lønningsloven var vedtagen. Men han tilføjede dog, at hvis Rigsdagen ved at stemme for dette Forslag tilkendegav, at den ikke ønskede et saadant Værgemaal fra hans Side, faldt ogsaa hans Modstand i saa Henseende bort. Desuagtet kom han bag efter ind paa en hel Del Realitetsindvendinger mod selve Forslaget, og da det ærede Medlem for Ringsted ønskede Besked paa, om de fremførte Realitetsindvendinger vare afgørende for Ministeren, eller om han, naar Tinget vedtog Indstillingen og derved tilkendegav, at det ønskede Andragendet fremmet, vilde tage Hensyn dertil, kunde det ærede Medlem den Gang ikke faa noget Svar fra Ministeren i saa Henseende. Idet Forslaget nu er stillet frem her, mene vi, at vi nu maa kunne faa Besked paa, hvad Ministeren vil gaa med til i den Henseende. Og jeg er sikker paa, at naar der bliver vedtaget et saadant Ændringsforslag her i Tinget, vil Ministeren ogsaa benytte den Bemyndigelse, der gives ham derved. Jeg skal derfor tilraade, at man stemmer for Ændringsforslaget Nr. 11.

Ved Ændringsforslag Nr. 25 har det socialdemokratiske Mindretal foreslaaet, at en Bevilling paa 1,378 Kr. 97 Øre, som er brugt til Deres kongelige Højheders Prins Christian og Prinsesse Alexandrines officielle Rejse til Berlin for at overvære den tyske Kronprins' Formæling, skal udgaa. Maa jeg i den Anledning erindre om, at det ærede Medlem for Ringsted og jeg, da vi havde Forslagene om Kong Frederik VIII.s Civilliste til Behandling, søgte at faa indført en Ændring, efter hvilken saadanne Repræsentationsudgifter for Fremtiden skulde afholdes af Civilisten, men Flertallet stemte jo dette Forslag ud. Hvis vor Ændring var bleven vedtaget, havde vi fremtidig været fri for at have Strid om disse Repræsentationsudgifter, og jeg tror, det vilde have været heldigt baade for Kongehuset og Bevilningsmagten, at man i Fremtiden var fri for at se saadanne Bevillinger indsatte paa Tillægsbevillingsloven eller Finansloven. Men Flertallet vilde som sagt ikke gaa med til denne Ændring, og vi ville derfor stadig faa Stridigheder om, hvem der skal afholde saadanne Repræsentationsudgifter. Da imidlertid den her omtalte Udgift stammer fra Christian IX.s